

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257088
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6125257088.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

46C/39/2025

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Priemyselná 10, 038 52 Sučany, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, právne zastúpený: FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., IČO: 56 711 832, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 1.099,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

46C/39/2025

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.099,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.099,95 Eur od 6.5.2024 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

46C/39/2025

1. Žalobou doručenou Okresného súdu Banská Bystrica dňa 7.3.2025 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 2.5.2025 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.099,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.099,95 Eur od 5.5.2024 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. 8007634096 došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u

žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240154, priloženú v prílohe, ktorá bola uplatnená na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení, priloženom v prílohe, žalovaný oznámil šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým, ako žalovaný zaslal oznámenie o poistnom plnení, uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedená skutočnosť bola oznámená žalovanému, oznámenie prikladáme v prílohe.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp.zn. 5Up/326/2025 zo dňa 24.3.2025), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu (č.l. 41). V podanom odpore žalovaný uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Uvedené odôvodnil tým, že žalobca odôvodňuje svoj uplatňovaný nárok skutočnosťou, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. 8007634096 došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u Žalovaného. Poškodený bol nútený užívať náhradné motorové vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla od Žalobcu. Po ukončení nájmu Žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240154, priloženú v prílohe, ktorú si tento uplatnil na náhradu u Žalovaného. Oznámením o poistnom plnení, Žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým, ako Žalovaný zaslal oznámenie o poistnom plnení, uzatvoril so Žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedená skutočnosť bola oznámená žalovanému. Žalovaná tvrdil, že žalobca žalobcu nemá formálne náležitosti žaloby a ide iba o všeobecné tvrdenia, z ktorých sa nedá vyvodiť, o akú udalosť išlo, čo bolo jej podstatou, aký mala priebeh, kto ju zaviniť, kedy sa Žalobca dozvedel o jej vzniku, ako sa o ňom dozvedel, aké následky mala táto udalosť na motorové vozidlo, ako sú tieto následky pozorovateľné, prečo predmetná udalosť zakladá nárok Žalobcu na plnenie, ktoré žaluje a ďalšie nevyhnutné skutkové tvrdenia. S ohľadom na uvedené mal za to, že ide o také nedostatky procesného útoku, ktoré sú nespochybniteľné, keďže vyplývajú priamo zo zákonných ustanovení na podanie resp. na žalobu, ktoré Žalobca zastúpený právnym zástupcom musí ovládať a teda platí, že strana prostriedky procesného útoku – uvedené základné skutkové tvrdenia – mohla predložiť včas a vedome porušila svoju povinnosť. V ďalšom namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu s poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 192/2004 a mal za to, že zo žalobcom uvedeného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom Žalobcu. Uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje Žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve Poškodený. Žalovaný mal za to, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, postúpenie bolo v rozpore s § 524 OZ, a tak žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia na základe Oznamenia o poistnom plnení zo dňa 19.04.2024 poukázal na skutočnosti uvádzané v Oznamení, v ktorom sa uvádza, že bola priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla v rozsahu 11 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, vykonané obhliadky poškodeného vozidla počas prenájmu a dni pracovného pokoja. Z Oznamenia sa teda Žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany Žalovaného poukázané, čo napokon Žalobca aj sám vo svojej Žalobe potvrdzuje. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Zároveň uviedol, že Žalobca síce predložil faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla, avšak nepredložil časový harmonogram opravy, z ktorého by vyplývala účelnosť samotnej dĺžky opravy poškodeného motorového vozidla, na čo kauzálna nadväzuje aj účelnosť prenájmu náhradného vozidla. Vzhľadom k uvedenému máme za dostatočne odôvodnené, že plnenie zo strany Žalovaného, predstavuje maximálne možné a objektívne preukázane plnenie, ktoré bolo poskytnuté Žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky Žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca (č.l. 51), v ktorom navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde – Okresnom súde Žilina. Zároveň uviedol, že prenájom náhradného vozidla je súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak

vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R7/1992). Náhrada škody má podľa nášho názoru plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla, a to po dobu opravy poškodeného vozidla. Za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe doplnil, že dňa 23.02.2024 došlo v Rakovej na cesta 2/487 ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Mercedes E250cdi, A., spôsobenej poškodenému B. C.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Felicia Pick up eč v. A., poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to na dochádzanie do zamestnania, pracovné cesty a nákupy v rámci SR, zapožičaním si náhradného motorového vozidla LAND ROVER DISCOVERY, ev. č. D. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 126/601 zo dňa 27.02.2024. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č.240154 zo dňa 19.03.2024, s dátumom splatnosti 02.04.2024 na sumu 2199,91 Eur. Žalovaný dňa 19.04.2024 pristúpil k čiastočnej úhrade poistného plnenia v sume 1099,96 Eur, ktorú zaslal priamo na účet žalobcu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom dňa 19.03.2024 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 23.02.2024 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 1099,95 Eur. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Tvrdenia žalovaného ohľadom nedostatočnej špecifikácie skutočností, o ktoré žalobca opiera svoj návrh považoval za neopodstatnené a účelové. Návrh na vydanie platobného rozkazu spĺňa náležitosti uvedené v zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu tak nepochybne vyplýva, že žalobca si v návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému, ktorý nárok bol na žalobcu postúpený poškodenou na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky. K návrhu na vydanie platobného rozkazu boli pripojené všetky relevantné listinné dôkazy. Podrobnejší opis skutkových okolností žalobca predkladá v tomto vyjadrení k odporu, tak ako aj vo všetkých ostatných obdobných konaniach. Pokiaľ by nebolo možné nárok žalobcu dôvodne predpokladať, Okresný súd Banská Bystrica by platobný rozkaz nevydal. Z opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok v návrhu na vydanie platobného rozkazu je jednoznačne možné vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Z uvedeného opisu je zrejmé, že došlo ku škode na vozidle poškodeného, ktorá bola spôsobená poistencom žalovaného, v dôsledku čoho si poškodený u žalobcu zapožičal na zabezpečenie svojich potrieb náhradné vozidlo. Žalobca vystavil za nájom náhradného vozidla faktúru, následne došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu vyplývajúci z predmetnej škodovej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na tieto skutočnosti je nutné konštatovať, že sa nejedná o vady žaloby, nakoľko na základe opisu týchto skutočností je možné bez pochyb vymedziť predmet konania. Žalobca v žalobe uviedol všetky podstatné skutočnosti, ktorými opísal skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok a to v takom rozsahu, ktorý umožnil jednoznačnú individualizáciu na vymedzenie predmetu konania po skutkovej stránke. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti. Náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Následne žalovaný namieta aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. S jeho námietkami sa však nemožno stotožniť. To, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitimitáciu v prejednávanej spore. Vzhľadom na existujúcu a riadne preukázanú pohľadávku poškodeného na náhradu škody, ktorá mala byť uspokojená poistným plnením, nič nebránilo tomu, aby táto pohľadávka voči poisťovateľovi bola postúpená na tretiu osobu, ktorou je žalobca. Je bez

právneho významu, že žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodeným z titulu prenájmu motorového vozidla. Nárok žalobcu voči poškodenému na úhradu nákladov spojených s užívaním motorového vozidla vychádza z odlišného záväzkového vzťahu a netýka sa vzťahu poisťovateľa, poisteného a poškodeného vyplývajúceho zo zákona č. 381/2001 Z.z.. Spôsob, akým si poškodený usporiada svoje nároky voči poisťovateľovi a voči tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu práve a len v dôsledku poistnej udalosti, závisia na vôli poškodeného. Poisťovateľ je povinný plniť priamo poškodenému alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade postupníkovi, keď postúpenie pohľadávky poškodený žalovanému riadne oznámil (§526 OZ). (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/135/2019 zo dňa 25.06.2019). Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, aktívnej vecnej legitímácii, rozpore s ust. § 524 OZ. Takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú. Žalovaný ďalej v odpore poukázal na skutočnosti uvádzané v oznámení o poistnom plnení zo dňa 19.04.2024, v ktorom sa uvádza, že bola priznaná „primeraná“ doba zapožičania náhradného motorového vozidla v rozsahu 11 dní, v ktorej má byť zahrnutý čas na opravu zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie a dodanie náhradných dielov a čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Žalovaný si sám svojvoľne určil, aká dĺžka opravy, resp. nájmu náhradného vozidla je primeraná a aká už je naopak neprimeraná a to bez toho aby nejakým spôsobom svoje tvrdenia preukázal. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/93/2019 zo dňa 30.10.2019, podľa ktorého nemožno časové trvanie vykonania jednotlivých čiastkových opravných prác na poškodenom vozidle stotožniť s nutnosťou ponechania poškodeného motorového vozidla za účelom jeho komplexnej opravy v servise. Servis vykonával opravu vozidla podľa technologických postupov, pričom opravu vozidla sa snažil vykonať v čo najkratšom čase zohľadňujúc technologické postupy. Žalobca namietal tvrdenie žalovaného, že oprava vozidla bola zbytočne zdĺhavá. A rovnako tak nie je možné prijať záver žalovaného, že pokiaľ sa vozidlo nachádza v servise dlhšie, ako je podľa žalovaného primeraná doba opravy vozidla (žalovaný si totiž sám určuje aká doba opravy je primeraná a aká neprimeraná bez toho, aby primeranosť, resp. neprimeranosť akokoľvek preukázal) z dôvodu existencie objektívnych skutočností, nie je možné za túto „dlhšiu dobu“ priznať poškodenému, resp. žalobcovi poistné plnenie. Prijatím takéhoto záveru, by sme dospeli do štádia, kedy by poisťovne krátili takmer každé poistné plnenie, nakoľko je len veľmi nepravdepodobné, že pri vykonávaní opravných prác sa v autoservisoch nevykytnú také objektívne skutočnosti, ktoré by opravu predĺžili, ako napríklad čakanie na náhradné diely, víkendy, sviatky, pracovná vyťaženosť servisov... Odmena za opravu je stanovená kalkulačnými programami, ktoré presne stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla. Počet normohodín uvedených vo faktúre teda nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Autoservis si môže vyúčtovať len vynaloženú prácu stanovenú kalkulačnými programami. Samotné servisy majú práx, čo najskôr vozidlo odovzdať zákazníkovi. Je nelogické, aby servis vozidla zdržiaval umelo sa prípadne naťahoval dĺžku opravy poškodeného vozidla. Servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu, na druhej strane aj sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu tak, ako sa to snaží vykresliť žalovaný. Preto nie je možné zovšeobecniť časový rozsah opravy konkrétneho vozidla, len z technického hľadiska ako sa to snaží navodiť žalovaná strana. Tvrdenia žalovaného o neprimeranosti dĺžky opravy tak nič nemenia na faktickom obmedzení poškodeného, ktoré poškodený nedokázal ovplyvniť. Rovnako neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovel poisťovní škodcu. Účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla, okrem samotného faktu, že poškodený nemohol používať vlastné vozidlo, poškodené pri poistnej udalosti, bola preukázaná vyhlásením poškodeného ako nájomcu v zmluve o nájme. Doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného či servisu, nakoľko na jednej strane servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu, na druhej strane aj sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu tak, ako sa to snaží vykresliť žalovaný. Žalovaný tento svoj nelogický, ba až absurdný predpoklad nijako nepreukázal. Zdôrazňujeme, že poškodený ako laik nikdy nemôže vopred vedieť ako dlho by mala byť oprava jeho vozidla vykonávaná. Nemožno od poškodeného požadovať, aby počas vykonávania opravy ukončil nájom náhradného vozidla, aby vyhovel poisťovní škodcu a to len s ohľadom na to, že zvyšná dĺžka opravy už môže byť pre žalovaného „neprimerane dlhá“. Opravu

jednoducho poškodený nedokáže ovplyvniť a preto nedokáže ovplyvniť ani dĺžku nájmu náhradného vozidla. Nie je správne ani spravodlivé od žalovanej, stavať poškodeného do takejto situácie, kedy by nemal istotu v tom, či je jeho nájom náhradného vozidla ešte oprávnený alebo už nie. Vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 je nutné konštatovať, že pokiaľ stále prebieha oprava jeho poškodeného vozidla, nedochádza k zmene postavenia poškodeného a aj naďalej je nútený užívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak podľa Ústavného súdu možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Poškodený sa počas celej dĺžky opravy nachádza v rovnakom postavení a to v takom, že je fakticky obmedzený v užívaní svojho vlastníctva, v tomto prípade v užívaní jeho vlastného motorového vozidla. Na zabezpečenie svojho sociálneho komfortu si túto situáciu rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla. Postavenie poškodeného sa zmenilo až keď mu bolo jeho vozidlo vydané zo servisu. V závere je potrebné uviesť, že žalovaný svoje tvrdenia ohľadom primeranej dĺžky opravy v trvaní len 11 dní nijakým spôsobom nepodporil relevantnými dôkazmi.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril, a tak súd vo veci nariadil pojednávanie na 6.8.2025, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, jeho právneho zástupcu a žalobcu, iba za účasti právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 5.8.2025 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na doterajších vyjadreniach a žiadal, aby súd žalobe vyhovel, pričom uviedol, že zo žalovanej sumy si uplatňuje úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 5.5.2024, čo odvodil od lehoty 15 dní na plnenie od oznámenia o ukončení šetrenia poistnej udalosti zo dňa 19.4.2025. Súd následne na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, vec posúdil bol nižšie citovaných zákonných ustanovení:

6. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

10. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

11. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

12. Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

13. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

14. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatné rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota.

16. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. /ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka/.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 zákon č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"):

1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Prednostne súd považuje za podstatné vyjadriť sa k námietke žalovaného o nedostatku náležitosti podanej žaloby. Súd má za to, že návrh žalobcu na vydanie platného rozkazu obsahuje náležitosti návrhu na vydanie platobného rozkazu v zmysle § 4 zákona č. 307/2016 Z.z.. Pokiaľ by tieto zákonom predpísané náležitosti návrh neobsahoval, Okresný súd Banská Bystrica by nepristúpil k vydaniu platobného rozkazu. Zároveň súd uvádza, že na základe procesnej obrany žalovaného v podanom odpore, žalobca riadne a dôkladne uviedol všetky podstatné skutočnosti na účely posúdenia žalobného nároku.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné a preukázané, že dňa 23.02.2024 došlo v Rakovej na cesta 2/487 ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Mercedes E250cdi, A., spôsobenej poškodenému B. C.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Felicia Pick up eč v. A., poisteného v poisťovni žalovaného. Držiteľom motorového vozidla bol pistenec žalovaného – Martin Šupola. Okolnosti škodovej dôsledku tejto škodovej udalosti bol poškodený, B.

C., nútený zabezpečiť si náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb – na súkromné účely, na dochádzanie do zamestnania a pracovné cesty a nákupy v rámci SR, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla LAND ROVER DISCOVERY, ev. č. D. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 126/601 zo dňa 27.2.2024 (č.l. 8 rub).

22. Z potvrdenia objednávky opravy vozidla č 1143240130 (č.l. 7 rub) vyplýva, že servis prevzal poškodené vozidlo dňa 26.2.2024. Zo zmluvy o prenájme vozidla č. 126/801 zo dňa 27.2.2024 (č.l. 8 rub) mal súd za preukázané, že poškodený si prenajal vozidlo značky LAND ROVER DISCOVERY u žalobcu, kde bola dohodnutá denná sadzba nájmu 150,- Eur, a to od 27.2.2024 do ukončenia opravy poškodeného vozidla. Zo záveru zmluvy vyplýva, že vozidlo bol vrátené dňa 19.3.2024 z dôvodu prevzatia poškodeného vozidla zo servisu. V záverečnej časti zmluvy je uvedené, že dohodnutá cena nájmu je 100,- Eur na deň, dĺžka trvania nájmu do 19.3.2024. Z faktúry žalobcu zo dňa 19.3.2024 (č.l. 9 rub) vyplýva, že poškodenému bolo vyúčtované nájomné za prenájom náhradného vozidla vo výške 2.199,91 Eur pozostávajúci z 22 dní nájmu, t.j. od 27.2.2024 do 19.3.2024. Uvedené skutočnosti mal súd za preukázané a nesporné.

23. Poškodený následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.3.2024 postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 19.3.2024 (č.l. 12) nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 2.199,91 Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 22.199,91 Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 240154. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Práve postúpenie pohľadávky a jeho platnosť a vplyv na aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu bola s ohľadom na procesnú obranu žalovaného medzi stranami sporná. Súd prednostne konštatuje, že postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premičaná, a tiež buduca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“ (citované z Uznesenia ÚS SR sp.zn. II ÚS 165/2017). Na základe uvedeného súd konštatuje, že postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné a vyplýva z neho aktívna legitimácia žalobcu v spore. Poškodený listom zo dňa 19.3.2024 (č.l. 11 rub) oznámil žalovanému, že pohľadávku v sume 2.199,91 Eur postúpil na žalobcu. Skutočnosť, že dispozície žalovaného, sa predmetné oznámenie dostalo, vyplýva z listu žalovaného zo dňa 19.4.2024 (č.l. 13), v ktorom priamo žalobcovi oznamuje výsledok šetrenia poisťnej udalosti a výšku poisťného plnenia. Súd uvádza, že skutočnosť, že došlo k úhrade predmetnej faktúry za nájom a súčasne aj k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným tak rozhodne neodporuje zákonu a nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. K uvedenému právnomu názoru dospeli súdy v obdobných veciach opakovane a ide o ustálenú rozhodovaciú prax a právny názor vyšších súdnych autorít, ktoré výslovne ustálili, že takáto forma postúpenia pohľadávky je platná, a tak je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Pasívna legitimácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného, čo v priebehu sporu samotný žalovaný nenamietal, a tak to súd považuje za nesporné. Okrem toho súd poznamenáva, že žalovanému bolo preukázateľné oznámené postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu, nakoľko žalovaný plnil sumu 1.099,96 Eur priamo žalobcovi, čo vyplýva z oznámenia o poisťnom plnení (č.l. 13).

24. Po konštatovaní, že aktívna legitimácia žalobcu je daná, sa súd zaoberal samotným žalobným nárokom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe vyššie uvedenej škodovej udalosti (medzi stranami bola nesporná), si poškodený prenajal u žalobcu náhradné vozidlo. Na tento účel so žalobcom uzavrel Zmluvu o prenájme náhradného vozidla, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 27.2.2024 do 19.3.2024. Predmetom prenájmu bolo motorové vozidlo značky LAND ROVER Discovery sport za nájomné v sume 150,- Eur za deň vrátane DPH, pričom následne došlo k dohode o výške denného nájomného na sumu 100,- Eur na deň vrátane DPH. Medzi stranami nebola sporná výška nájomného, ale dĺžka doby nájmu, ktorá trvala 22 dní. Žalovaný namietal, že nešlo o účelnú a primeranú dobu nájmu a poukázal na to, že výrobca určuje pre danú značku a typ vozidla dobu opravy. Poukázal na to, že v oznámení o poisťnom plnení sa žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov došlo ku kráteniu poisťného plnenia. Z obsahu oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 19.4.2024 (č.l. 13) vyplýva, že výsledkom šetrenia poisťnej udalosti je záver žalovaného o tom, že primeraná doba zapožičania náhradného vozidla, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci primerané technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas na presun vozidla medzi pracoviskami, vykonané obhliadky poškodeného vozidla a dni pracovného pokoja. Poisťné plnenie priznal za 11 dní nájmu v celkovej sume 1.099,96 Eur. Vyplatenie tejto sumy na

účet žalobcu nie je medzi stranami sporné. Sporná je zostávajúca časť vyúčtovaného nájomného za zostávajúcich 11 dní nájmu náhradného vozidla vo výške 1.099,95 Eur. Ku kráteniu poistného súd uvádza, že žalovaný sa v odôvodnení nepriznania zostávajúceho nároku odvoláva na technologické postupy udávané výrobcom, pričom z oznámenia ani jeho príloh nevyplýva, na základe čoho dospel žalovaný k dĺžke primeranej doby nájmu vozidla 11 dní. Samotný žalovaný iba poukazuje na to, že tento čas určuje priamo výrobca vozidla a sú v ňom zahrnuté aj dni pracovného pokoja a čas na presun opraveného vozidla medzi pracoviskami. Doklad o tomto tvrdení nepredložil.

25. Súd na základe argumentácie strán sporu a listinných dôkazov vyhodnotil sporné tvrdenia strán spočívajúce v dĺžke doby nájmu náhradného vozidla a nutnosti krátenia doby nájmu s ohľadom na žalovaným tvrdenú neprimeranú dĺžku doby opravy poškodeného vozidla. Je nepochybné, že žalobca vystavil poškodenému faktúru za 22 dní, t.j. od 27.2.2024 do 19.3.2024. Z faktúry autoservisu vykonávajúceho opravu vozidla poškodeného vyplýva, že vozidlo bolo prevzaté na opravu dňa 26.2.2024, pričom z vyjadrenia poškodeného v dotazníku k prenájomu vozidla (č.l. 13 rub), z poznámky na zmluve o nájme vyplýva, že poškodený si opravené vozidlo v servise prevzal dňa 19.3.2024. Toto tvrdenie žalovaný nenamietal, iba bez ďalšieho tvrdil, že doba opravy poškodeného vozidla, a teda aj čas zapožičania náhradného vozidla je neprimeraná. Súd má preto za to, že čas vydania opraveného vozidla poškodeného bol dňa 19.3.2024 a týmto dňom bolo vrátené aj náhradné vozidlo žalobcovi. Na základe vykonaného dokazovania súd preto konštatuje, že doba nájmu náhradného vozidla je odvodená od času, v ktorom bolo poškodené vozidlo v servise na účely jeho opravy. Dĺžku doby opravy či zotrvania v servise poškodený nemôže ovplyvniť, pričom v tomto konaní žalovaný ani netvrdil, že by doba opravy nebola 22 dní, nenamietal konkrétne tú skutočnosť, že by mohol poškodený disponovať vlastným vozidlom skôr, iba mal za to, že doba opravy je neprimeraná. Súd uvádza, že žalovaným krátenú dobu nájmu súd považuje za nedôvodnú a nepreukázanú, nakoľko v tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Pokiaľ totiž žalovaný tvrdil, že dĺžka doby nájmu je neprimerane dlhá a odvodil ju od údajov výrobcu, nenavrhol a ani nepredložil súdu taký dôkaz, ktorý by jeho tvrdenie preukazoval. V tomto smere dôkazné bremeno zaťažovalo žalovaného, ktorý zo svojho tvrdenia pri seba vyvodzoval priaznivý následok. Naopak, žalobca preukázal súdu objektívne skutočnosti – trvanie nájomného vzťahu k náhradnému vozidlu.

26. Žalovaný opakovane tvrdil, že jeho povinnosťou je uhradiť iba nutné a účelne vynaložené prostriedky v súvislosti so vzniknutou škodou. „Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu,...“ (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014,...) Je nepochybné, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané. Je však nutné súhlasiť so žalovaným, že musí ísť o náklady vynaložené nutne a účelne. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájomu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia.

27. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájomu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať

v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo.

28. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplacením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...)

29. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalovaným v sume 1.099,96 Eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 1.099,95 Eur uplatnená dôvodne (celková uplatnená suma za dobu nájmu 2.199,91 Eur - priznaná suma 1.099,96 Eur = žalovaná istina 1.099,95 Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

30. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poisťného plnenia, t.j. od 5.5.2024 do zaplatenia. Žalobca nárok na úrok z omeškania odvodil od oznámenia žalovaného o poisťnom plnení a ukončení šetrenia poisťnej udalosti zo dňa 19.4.2025. Nasledujúcim dňom začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 4.5.2025, t.j. v sobotu. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je tak žalovaný v zmysle § 122 ods. 3 OZ v omeškaní od nasledujúceho pracovného dňa, nakoľko 5.5.2024 bola nedeľa. Žalovaný sa dostal do omeškania od 6.5.2024. S ohľadom na uvedené súd priznal žalobcovi nárok na zákonný úrok z omeškania od 6.5.2024 zo sumy 1.099,95 Eur, a to vo výške 9,5 % ročne, nakoľko v čase omeškania bola sadzba úrokov z omeškania 9,5 % ročne.

31. Na základe vyššie uvedených skutočností súd zaviazal žalovaného, aby žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku uhradil sumu 1.099,95 Eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy od 6.5.2024 do zaplatenia a vo zvyšnej časti (týkajúcej sa úroku z omeškania uplatneného od 5.5.2024) súd žalobu zamietol.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Súd žalobe v celom rozsahu (s výnimkou nepatrnej časti týkajúcej sa dňa omeškania) vyhovel, a tak žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

46C/39/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.